

SCHRIFTMEDITATIE

"Want het bedenken des vleses is de dood, maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede".
Romeinen 8:6

Door bovenstaande woorden worden we bepaald bij de gezindheid van het vlees. Het bedenken van het "vlees" is de dood; daarom dat het bedenken van het vlees vijandschap is tegen God. Wij zijn "vlees" geworden door onze zondeval in het paradijs. Dáár hebben wij de levensband met God doorgesneden. Onze "zelfhandhaving" tegenover God is het kenmerkende van het "vlees". De mens wilde op zichzelf staan. Zo is de mens als "vlees" vervallen aan de dood. In het vlees kunnen wij Gode niet behagen. Als "vlees" verwerpen wij de heerschappij van God. De grondtoon in alle bedenken van het vlees is: Als God zijn...méér dan God zijn...bóven God zijn... Nu we het leven in de gemeenschap met God en de afhankelijkheid van God verworpen hebben, behoort het "vlees" tot datgene wat gedoemd is te vergaan. "Vlees" kan het Koninkrijk niet beërven. Hoe zou ook de mens als "Goddeloze" zich aan God onderwerpen?

Vaak kleedt zich het bedenken van het vlees in het gewaad van de Godzaligheid. Het is de partij van de Farizeërs die zich aandient. In grote zelfingenomenheid gaan we onze weg.. Wij weten het.. wij zijn het..wij hebben het. In opperste verbazing roepen we uit: Zijn wij dan ook blind? Dit bedenken, of we het beseffen of niet beseffen, bewust of onbewust, is de dood. "Vlees" ligt midden in de dood, met goede en kwade bedoelingen. In die schijn-geestelijke vertoning van het vlees halen we alles naar ons toe... Wij zijn bekeerd.. gerechtvaardigd en streven naar heiligmaking. 't Is echter de geschiedenis van het vlees. Met dit alles gaan we niet dood, maar zijn we dood en vervallen aan het oordeel. Deze rede is hard; wij kunnen haar niet horen. 't Klinkt ons als Godslasterlijk in de oren...

Zou ik, ik... met al mijn beginselen midden in de dood liggen?

Ja, lezer, God kan uit dit van Hem afgescheiden vleeshuis niets gebruiken. Trots alle verschil kent het vlees toch maar één richting: De dood. Op die weg klagen we over onze gebreken zonder dat we geloven: Ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde. Naast de godsdienstige zelfhandhaving zien we de brute handhaving van de zelfzijnde mens tegenover God. In dit verband denken we aan de Farao van Egypte. Tegenover het Woord van God, dat dringt tot overgave, stelt hij het bedenken van het vlees: "Wie is de Heere, dat ik zijn stem zou gehoorzaam zijn"? Farao's 'ik' schuift de wilsopenbaring van God zonder meer terzijde.

Wat uit vlees geboren is, is vlees. Het is van God afgekeerd, vervreemd van het burgerschap Israëls, vreemdeling van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld. En wij waren van nature (in ons vlees zijn), kinderen des toorns, gelijk ook de anderen. Zo is ook geschreven: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één; er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt; allen zijn zij afgeweken, te zamen zijn zij onnut geworden, er is niemand die goed doet, er is ook niet tot één toe....

Dit duidelijke getuigenis van het Woord van God aangaande het bedenken van het vlees, maakt een verdere omschrijving van de vele schakeringen overbodig.

Letten we daarom op het tweede gedeelte van de tekst: "Maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede".

Er staat: "Bedenken des Geestes"... Dat is niet ONS bedenken. ONS bedenken is de dood. Hier gaat het echter over het bedenken van de HEILIGE GEEST... de Geest van Christus.. de Geest der wijsheid en der kennis... de Geest der genade en der gebeden.. de Geest Die levend maakt... de Geest der heiligmaking.. de Geest des geloofs, der hoop en der liefde.. De Geest der blijdschap. Op het Pinksterfeest is de Heilige Geest op

bijzondere wijze uitgezonden van de Vader en de Zoon. Hij is gekomen om in de WAARHEID te leiden. Hij leidt in Christus. Zijn bedenkingen zijn LEVEN en VREDE. Waar deze Geest de doden levend maakt gaan ze geloven dat het bedenken van het vlees de dood is. Afgekeerde zondaren worden tot God gekeerd. Kleine en grote zelfstandigen vervallen aan het bankroet. Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk deze Jezus, Dien gij gekruist hebt. En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders? En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden....

Zie, de zelfstandigen worden opgekocht in de Naam van de grote Priester-Koning. Het bedenken van het vlees demonstreerde zich in het: De dood aan Jezus.. Maar het bedenken van de Geest is het leven van en in Jezus. Zo is er dan geen verdoemenis voor degene die in Christus Jezus zijn.. die niet naar het vlees wandelen; maar naar de Geest. Gods vonnis over het van Hem afgekeerde vlees werd voltrokken aan de Heere Jezus. Er is ruimte gekomen door Hem, Die Zich in de dagen Zijns vleses aan God heeft gehouden, ook in de gruwelijkste verlatings. Nu kan de Heilige Geest, Die de onheiligen moest wegbranden door Zijn heiligheid, het leven en de vrede openbaren. Wanneer onze ogen geopend worden, komt het openbaar: Vlees beweegt zich in een vicieuze cirkel.. 't Komt er nooit uit. Het kan zich aftobben in denken en woelen, maar het blijft alles in de cirkel van het vlees. Maar de Heilige Geest heeft macht en bevoegdheid om binnen te treden. Hij openbaart de Zoon van God, Die sprak: Ik ben de weg, de waarheid en het LEVEN. Het leven is in de Zoon. Bedenkingen des Geestes komen in het hart van veroordeelden. Inplaats van verdoemenis en verwerping getuigt Hij van de Zaligmaker van zondaren. Inplaats van een eeuwig verzinken, met ons afgekeerde

bestaan, onder de toorn Gods, spreekt Hij van gedachten des Vredes, die bij God waren, eer de wereld was. Hij is de Geest van de ontdekking. Door Zijn licht zien we wie wij zijn: Schade en drek tegenover de uitnemende kennis van Christus. De bedenkingen van de Geest dringen aan op overgave. Onze zelfstandigheid (vlees zijn) moet ophouden. Bij God is een boek dat des levens is. In dat boek staan de failliete zelfstandigen. Leven..leven.. zegt de Geest, dat heb je niet. Uw vlees zijn betekent dat ge een dodelijke kwaal draagt. Iedere cel is een woekercel. O, ellendigen, die water zoeken en niet vinden.. Het bedenken des Geestes is: O alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk.

De zelfstandige Saulus verliest de zelfstandigheid en roept: Wat wilt Gij dat ik doen zal. Leven is: In de wijnstok zijn. Gods Geest wijst ons op de noodzakelijkheid..gepastheid..genoegzaamheid..beminnelijkheid van de Heere Jezus. Hij troost met Jezus dood en leven. In, met en door Hem is het waarachtige leven verschenen. De Heilige Geest put uit de Heilsfontein. Daarom is de vrucht des Geestes: Liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. Tegen de zodanigen is de wet niet.

Zo geeft de Geest ogen om te zien, oren om te horen, een hart om op te merken. Door de zelfstandigheid van het vlees dringt de Geest heen en handhaaft de Christus der Schriften. Tot de wankelende zondaar spreekt de Geest van Christus: Blijft in Mij, en Ik in u. Gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen van zichzelf zo zij niet in de wijnstok blijft, alsoo ook gij niet, zo gij in Mij niet blijft. Ik ben de Wijnstok en gij de ranken. Die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen. Zo iemand in Mij niet blijft, die is buitengeworpen, gelijkterwijs de rank, en is verdord; en men vergadert ze, en men werpt ze

in het vuur, en zij worden verbrand. Zó luidt de vermaning van Hem, Die weet wat van Zijn maaksel te wachten is. Vlees bedenkt altijd de zelfstandigheid buiten Hem. Daarin wordt alleen de dood vrucht gedragen. Blijft nu het bedenken van het vlees de dood.... Het bedenken van de Geest blijft het leven en vrede. Vrede met God, door het bloed des kruises. Vrede in het armenhuis en leven van de bedeling. Het oordeel over het vlees is voltrokken op Golgotha. Waarom is er dan altijd weer die bittere tegenstelling? Waarom kruipt het bedenken van het vlees telkens als uit het graf omhoog? Welk een neerdrukkende waarneming.. die wet in onze leden, welke strijd voert tegen de Wet des gemoeds, en ons gevangen neemt onder de wet der zonde, die in onze leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods? Het bedenken van de Geest is: Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere.

"Waar" blijft het: Die in de Zoon gelooft heeft eeuwig leven, nieuw leven.. zal niet beheerst worden door de bedenkingen van het vlees. Al die bedenkingen, mooie en lelijke, godzalige en goddeloze, zijn enkel dood. Bij die bedenkingen sterven we. In het zien op het vlees bekomen wij slechts bitterheid en droefenis. In het bedenken des Geestes van de veroordeelde zonde in het vlees op Golgotha is leven en vrede. Maar ik? Ik dan doe datzelve nu niet meer, maar de zonde, die in mij woont. De huur is opgezegd. Wij zijn gekocht door Jezus dierbaar bloed. God zal bij ons en in ons wonen. O, maar ik merk er zoveel niet van.. Zal dat ooit nog eens gebeuren?? Daar kunt u van opan. Omdat Hij overwonnen heeft zal het bedenken van het vlees overwonnen zijn. God des levens, ach, wanneer zal ik naderen voor Uw ogen? In Uw huis Uw Naam verhogen? Maar Gods goedheid zal de druk, Eens verwisselen in geluk. Hoop op God. Kom, Schepper, Geest, bezoek Uw Kerk... Straks is de nawerking van het afgekeerde en afkerige vlees ten einde. Na een kortstondig, ongeduldig gedragen ongeneugt, is van onze zijde

weggenomen Mr. Gedachten des vleses. Dit alles dank zij de Goddelijke beschikking in Christus Jezus, vóór de tijden der eeuwen. En het bedenken des Geestes heeft de overhand gekregen.

Mijn ziel, hoe treurt ge dus verslagen?
Wat zijt g' onrustig in uw lot?
Berust in 's HEEREN welbehagen;
Hij doet welhaast uw heilzon dagen;
Uw hoop herleev' naar Zijn gebod;
Mijn redder is mijn God.

Psalm 43:5

D.C.O.